

Memoires van een bestuurslid

A.F.S. Galimont – Collen

Sommige mensen stappen in een bestuur met een grootse visie en een helder, vooropgezet plan. Ik stapte erin na een telefoontje van Frans Meulenberg. Hij vroeg of ik zin had om te komen eten in Zierikzee. Klinkt gezellig, toch? Maar wacht, er was meer. "En," zei hij tussendoor, "zou je misschien ook te porren zijn voor een bestuursfunctie?" Ik dacht: watte?! Daar zat ik dan, mijn hoofd nog vol met patiënten en taken, en ineens stond er een bestuursfunctie op tafel naast het diner. En voor ik het wist, had ik 'ja' gezegd.

Niet omdat ik er al jarenlang van droomde om in het bestuur te zitten, maar omdat ik geloofde dat je niet aan de zijlijn moet blijven staan als je écht iets wilt veranderen. Omdat ik wist dat als ik het niet deed, ik me later zou afvragen waarom ik die kans had laten schieten.

Toen kwam COVID. Als er ooit een moment was waarop besturen niet sexy, hip en relaxed is, dan was het wel toen. De zorg stond onder hoogspanning en terwijl wij probeerden patiënten te helpen, waren we vooral bezig met regels, beperkingen en eindeloze Zoom-vergaderingen. Maar juist in die periode beseftte ik hoe belangrijk het is om invloed uit te oefenen. Om niet te wachten tot iemand anders de koers bepaalt, maar om zelf verantwoordelijkheid te nemen en mee te sturen.

BLIK NAAR BUITEN

Het is niet alleen een mooie leerervaring voor jezelf, je kan ook veel betekenen voor je vakgebied. Van onderhandelen en strategisch denken tot omgaan met weerstand en het nemen van beslissingen onder druk. Het dwingt je om buiten je eigen praktijk te kijken, om nieuwe verbindingen te leggen en om samen te werken met professionals uit verschillende disciplines.

Bestuurswerk is een beetje zoals een complexe patiëntencasus. Een puzzel waarbij je voors en tegens afweegt, wikt en weegt, van mening verandert dan wel standvastig blijft. Waarin je nooit precies weet wat er op je pad komt, maar waarin je uiteindelijk zoekt naar de beste oplossing. En precies daarom zou ik het iedereen aanraden een bestuursfunctie te vervullen. Niet omdat het makkelijk is, want laten we eerlijk zijn: een bestuursfunctie behelst veel vergaderen, stukken lezen en becommentariëren en het nodige mailverkeer. Maar omdat je daarmee de kans krijgt om niet alleen je eigen praktijk te verbeteren, maar het hele vakgebied vooruit te helpen.

LEREN EN AFLEVEREN

Kortom: vraag niet wat de NVDV voor jou kan doen, maar wat jij kunt bijdragen aan de NVDV. Want de vereniging draait niet op regels en protocollen, maar op mensen die zich inzetten,

BINGO

Mijn expertise komt met een prijskaartje	Uw project verdient financiële waardering	Ook mijn rekeningen moeten betaald worden	Laten we overleggen bij een passend budget	Passie betekent niet gratis werk
Heeft u geen budget hiervoor?	Ik sta klaar... maar mét contract	Zorg verlenen is geen liefdadigheid	Vrijwilligerswerk doe ik elders	Mijn opleiding was ook niet gratis
Een offerte is zo geschreven!	Met wie kan ik over de factuur spreken?	 Hosternokke, we hoor'n bie de #NeeVDV!	Vrije tijd is kostbaar, ook voor mij	Uw enthousiasme betaalt mijn huur niet
Moet ik dit nu doen?	Zorgbudgetten bestaan niet voor niets	Heeft u dit al besproken met de penningmeester?	Ook mijn rekeningen moeten betaald worden	Wie financiert dit mooie initiatief?
Kennis delen is prachtig, maar niet kosteloos	Pro bono? Alleen voor een goed doel	Laten we dit professioneel aanpakken met een offerte	Waarom ik? Waarom gratis? Waarom nu?	Een goed idee verdient een goed budget

meedenken en samen de koers bepalen.

Een van de belangrijkste lessen die ik leerde, is dat vooruitgang uitblijft als we alleen in onze eigen bubbel blijven zitten. Geen mens is een eiland, zoals John Donne in 1624 al zo mooi zei. Evenmin is dermatologie een eiland.

Dermatoloog, Bravis Ziekenhuis, Roosendaal en bestuurssecretaris NVDV

GEOCOACHING

Bestuurswerk voelt soms ook wel een beetje als een schat-tenjacht waarbij je weet waar je naartoe wilt, maar de route ernaartoe zelden rechtlijnig is. Je volgt aanwijzingen, maar komt onderweg obstakels en onverwachte wendingen tegen. Soms denk je dat je de schat bijna hebt gevonden, maar dan blijkt iemand hem verplaatst te hebben en moet je opnieuw zoeken. Een voorstel dat leek te landen, wordt plots afgescho-ten, of een beleidslijn verandert halverwege het traject. Toch blijf je doorgaan, omdat je weet dat volharding loont. Maar met de juiste samenwerking, geduld en een scherpe blik, kom je uiteindelijk als bestuur precies waar je moet zijn.

Net als bij geocaching verloopt niet alles via de kortste weg, belangrijk zijn vooral de volharding en de teamspirit waarmee je die zoektocht te lijf gaat. In de afgelopen 5,5 jaar heb ik in fantastische, steeds wisselende teams meegedraaid. Van elk bestuurslid, directeur en medewerker van het bureau heb ik iets geleerd. Iedereen bracht zijn of haar eigen inzichten, expertise en perspectief in, wat maakte dat we samen sterker stonden.

Als er één ding is dat ik de afgelopen jaren heb gezien, dan is het dit: terwijl wij keihard werken om de zorg toegankelijk en werkbaar te houden, zijn er allerlei instanties bezig met het maken van papieren tijgers. We worden overspoeld met regis-traties, protocollen en systemen die ons vooral bezighouden, maar de patiëntenzorg nauwelijks verbeteren. En terwijl wij ons best doen om echte zorg te leveren, creëren anderen struc-turen die vooral bureaucratie nog verder aandikken. Een andere zorgelijke trend is dat de plaats van wetenschap niet meer vanzelfsprekend de waardering krijgt die het ver-dient. Geluiden vanuit de commercie beïnvloeden de dermato-logie in nog grotere mate door de rol die sociale media in het leven van mensen innemen.

GEEN VAARWEL

Vandaag heb ik twee boodschappen voor dermatologen en de NVDV. Verbind met de aanpalende beroepen. Werk samen, kijk verder dan het eigen vakgebied en wees niet bang om exper-

tise van buiten de dermatologie te omarmen. Laten we geza-menlijk de juiste boodschap blijven geven en elkaar scherp houden om niet af te zakken naar de pseudowetenschappen. Alleen zo houden we de zorg werkbaar, toegankelijk en van hoge kwaliteit.

Als tweede: we moeten, in mijn ogen, ook eens 'nee' durven te zeggen. Als ik het badinerend mag verwoorden: wordt een NeeVDV. Zeg 'nee' tegen instanties die geen toegevoegde waarde hebben. Zeg 'nee' tegen nutteloze administratie en ein-deloze registraties die niets toevoegen aan de patiëntenzorg. En vooral, reageer niet met FOMO, fear of missing out, op elk nieuw systeem, project, register of certificeringstraject dat voorbijkomt. We hoeven niet overal in mee te gaan, laten we vooral doen wat werkt. Zo is het voor mij nog maar zeer de vraag wat de toegevoegde waarde is van de Zinnige Zorg initi-atieven van het Zorginstituut.

Nu is mijn aftreden nabij... Ik ben enorm dankbaar voor de kans die ik heb gekregen om in het bestuur te zitten. Voor het vertrouwen van jullie allemaal, voor de gesprekken, ja, ook de pittige, voor de momenten waarop we echt impact konden maken.

Ik hoop dat de NVDV blijft investeren in samenwerking, inno-vatie en het bestrijden van desinformatie en bureaucratische ballast. Want alleen zo houden we de zorg werkbaar en toe-komstbestendig. Gezamenlijk!

Ik zeg geen vaarwel, maar van harte een 'tot ziens'.

Deze bestuurscolumn is geschreven op persoonlijke titel.

CORRESPONDENTIEADRES

Annemie Galimont

E-mail: annemiegaimont@outlook.com